

YU ISSN 0032 - 2074

LITURGIJSKO - PASTORALNA REVIIJA

SLUŽBA BOŽJA

Godina XXVIII – Makarska 1988. Broj 1

VELIKI PETAK I VELIKA SUBOTA: JUTARNJA I SLUŽBA ČITANJA

U V O D

„Na Veliki petak i Veliku subotu neka se javno s narodom slavi služba čitanja i jutarnja, ako je to moguće” (Opća uredba časoslova br. 210. Ubuđuće: OUC).

Ta vruća želja Crkve može se ostvariti jedino ako svi vjernici koji prisustvuju bogoslužju imaju u rukama prikladne tekstove, i to tako priređene da se lako pamte i s ugodnošću pjevaju. Zbog toga smo liturgijske tekstove jutarnje i službe čitanja na Veliki petak i Veliku subotu pokušali obogatiti napjevima prikladnim za zajedničko pjevanje koje „više odgovara naravi ove molitve i znak je punije svečanosti i dubljeg sjedinjenja srdaca u obavljanju hvala Božjih” („Musicam sacram”, od 5. ožujka 1967, br. 37).

Pjevanje časoslova u dane Velikog tjedna duboko je ukorijenjeno među vjernicima primorskog dijela naše domovine. Najnovija liturgijska reforma još uvijek nije uspjela tu drevnu predaju prilagoditi novim prilikama. Ovo je jedan pokušaj da se taj propust ispravi.

Javna i zajednička molitva Naroda Božjega s pravom se ubraja u prve dužnosti Crkve (OUC br. 1). Ako to općenito vrijedi za sve dane u godini, onda to pogotovo vrijedi za središte liturgijske godine, Sveto trodnevlje Krista umrlog, pokopanog i uskrslog, tj. Veliki petak, Veliku subotu i Uskrs koji zajedno sačinjavaju „sjajni vrhunac čitave liturgijske godine” (Opća načela o liturgijskoj godini i o kalendaru br. 18).

Obrada liturgijskih tekstova koje ovdje donosimo polazi od već odobrenih tekstova i duboko ukorijenjene prakse naših primorskih krajeva po kojoj se pjevaju svi dijelovi od početka do kraja. Napjevi su većinom uzeti iz bogate tradicije gregorijanskog korala što je posebna vlastitost rimske liturgije pa u tim prilikama ono zauzima prvo mjesto (SC 116). Naš priznati skladatelj Anđelko Klobučar (AK) prilagodio je antifone za psalme i evanđeoski kantik Blagoslovljen duhu odgovarajućih gregorijanskih napjeva. Sve su tekstove brižljivo pregledali učitelji crkvenog pjevanja o. Mile Čirko i o. Krešo Samardžić.

Nadamo se da bi ovako priređeno bogoslužje moglo postati – i klericima i laicima – „izvor pobožnosti i hrana za osobnu molitvu” (SC 90). I to na najvažnije dane u liturgijskoj godini. Na takav zaključak navodi nas već uhodana praksa u nekoliko naših zajednica u kojima se već šest godina prakticira ovako priređeno bogoslužje na Veliki petak i Veliku subotu.

Pružamo vam ove tekstove kao poticaj i nadahnuće. Pripremani su s puno ljubavi i zanosa pa bismo željeli da tako budu i prihvaćeni. Posebno bismo željeli da ih prihvati cijeli Narod Božji i da u njima aktivno sudjeluje, jer je to „prvo i nenadoknativo vrelo pravoga kršćanskog života” (Pio X, Tra le sollecitudini, 22. XI. 1903).

„Neka u suvremenoj Crkvi odjekuje veličanstvenija i ljepša hvala Bogu. U tome neka pomogne i ovaj novi časoslov. . . Neka se Crkva pridruži onoj hvali što je pjevaju sveti i anđeli u nebeskim dvorima, da sve više napreduje u hodočašću ovoga zemaljskog progona, te što prije prisprije k onoj punoj hvali koja će se kroz svu vječnost iskazivati 'Onome koji sjedi na prijestolju i Janjetu' ” /Otk 5,13/. (Pavao VI, Pjesmu hvale, 1. XI. 1970).

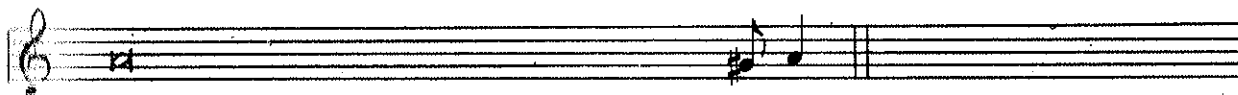
Fra Marko Babić

VELIKI PETAK

Pozivnik

R. Otvori, Gospodine, usne moje.

O. I usta će moja navješćivati hvalu tvoju.

Antifona

Kristu koji nas je svojom krvlju otkupio dođite po klonimo se!

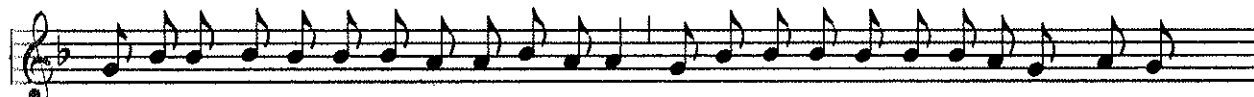
Ps 95/94.

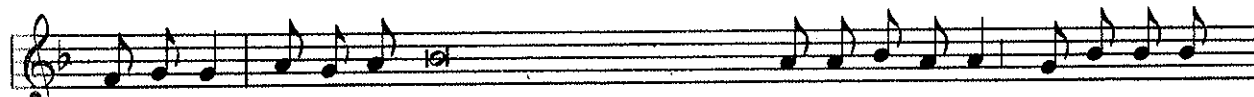
Dođite, kličimo Gospodinu, uzvikujmo hridi Spasitelju svojemu!

Pred lice mu stupimo s hvalama, kličimo mu u pjesmama! *Kristu . . .*

Njegovo je more on ga je stvorio, i kopno koje načiniše ruke

njegove. Dođite prignimo koljena i padnimo ničice, poklonimo

se Gospodinu koji nas stvoril! Jer je on Gospodin Bog naš,
 a mi narod paše njegove, ov -- ce što ih on čuva. *Kristu ...*
 Danas ako čujete glas njegov, nemojte da otvrdnu srca vaša
 kao za gnjeva u dan kušnje u pustinji, gdje su me kušali oci vaši,
 iskušali i vidjeli djela moja. *Kristu ...*

H I M A N

Žuč mu da -- ju i on gi -- ne, nježan lik mu presveti
 bodu tr -- nje čavli ko -- plje, krv i vo -- da s bo -- ka vri:
 O gle vrela ko -- je pe -- re zem -- lju i svijet či -- ta -- vi!

2.
 Križu sveti, stablo svako
 Zavidi ti čarni sjaj,
 S takvim lišćem, cvijetom, plodom
 Nikoji ga nema gaj:
 Slatko drvo, slatki čavli
 Nose teret slatki taj.

3.
 Savij grane, stablo silno,
 Mekšaj jezgru drvu svom,
 Neka mine sva tvrdoća
 Prirodna biću tvom,
 Tijelu Kralja svevišnjega
 Budi mekšom posteljom.

4.
 Samo ti si bilo vrijedno
 Žrtvu svijeta nositi,
 Postat lađom, što će k luci
 Potopljene voziti,
 Koju svu će Jaganjčeva
 Sveta krv orositi.

5.
 U sve vijeke budi slava
 Trojici božanstvenoj,
 Ocu, Sinu, Duhu Svetom,
 Koji tješi narod svoj!
 Nek se ime višnjeg Boga
 Pjeva po vasionoj. Amen.

Hi:

A.K.

1. Žuč mu daju i on gine nježan lik mu
2. Križu sveti, stablo svako zavidi ti
3. Samo ti si bilo vrijedno žrtvu svijeta

1. presveti, bodu tr – nje čavli koplje, krv i vo – da s boka vri:
2. čarni sjaj, s takvim li – šćem, cvijetom, plodom nikoji ga nema gaj:
3. nositi, postat la – đom što će k luci potopljene voziti

1. O gle vre – la koje pe – re zemlju i svijet čitavi!	Zdravo Križu pobjedni,
2. Slatko dr – vo, slatki čavli nose teret slatki taj.	Zdravo Križu pobjedni,
3. Koju svu će Jaganjčeva sveta krv orositi.	Zdravo Križu pobjedni,

1. zdravo Kri-žu pobjedni!

2. zdravo Kri-žu pobjedni!

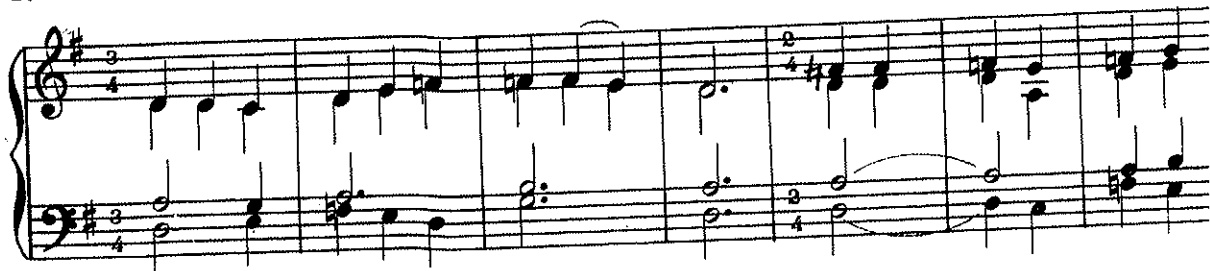
3. zdravo Kri-žu pobjedni!

A - - - - - men.

Služba čitanja

1. Antifona

A

Ustaju kraljevi zemalj - ski, knezo - vi se rote

protiv Gos - po - di - na i protiv Po - ma - za - ni - ka Gos - podnj

Ps 2 (8 G)

Zašto se bune narodi, * zašto puci ludosti snuju?

Ustaju kraljevi zemaljski + knezovi se rote protiv Gospodina * i Pomazanika
gova.

Skršimo okove njihove * i jaram njihov zbacimo!
 Smije se onaj što na nebu stoluje * Gospod im se podruguje.
 Tad im veli u svom gnjevu * žestinom ih on zbunjuje.
 Ta ja kralja svog postavih * nad Sionom svojom svetom gorom.
 Obznanjujem odluku Gospodnju + Gospodin mi reče * Ti si sin moj danas te
 rodih.

Zatraži samo i dat ću ti puke u baštinu * i u posjed krajeve zemaljske.
 Vladat ćeš njima palicom gvozdenu * i razbit ih kao sud lončarski.
 Opametite se sada, vi kraljevi * urazumite se, suci zemaljski.
 Služite Gospodinu sa strahom * s trepetom se pokorite njemu.
 Da se ne razgnjevi te ne propadnete na putu * kad uskoro plane srdžba njegova.
 Blago svima * koji se njemu utječu!
 Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
 Kako bijaše na početku tako i sada i vazda * i u vijeke vjekova. Amen!

(Ponovi se antifona)

2. Antifona

A.K.

Raz - dje - li - še među se ha - lji - ne mo - je i za

o - dje - ću mo - ju ba - ci - še koc - ku.

Ps 22 / 21 (8G)

Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio? * Daleko si od ridanja moga.

Bože moj, vičem danju, al ne odvrćaš * noću vapijem i nema mi počinka.

A ipak ti u Svetišću prebivaš * Nado Izraelova!

U tebe se očevi naši uzdaše * uzdaše se, i ti ih izbavi.

K tebi su vikali i spasavali se * u tebe se uzdali i postidjeli se nisu.

A ja, crv sam, a ne čovjek * ruglo ljudi i naroda prezir.

Svi koji me vide podruguju se meni * razvlače usne, mašu glavom.

Uzdao se u Gospodina, neka ga sad izbavi * neka ga spasi ako mu omilje.

Iz krila majčina ti si me izveo * mir mi dao na grudima majke.

Tebi sam predan iz materine utrobe * od krila majčina ti si Bog moj.

Ne udaljuj se od mene, blizu je nevolja * a nikog nema da mi pomogne.

Opkoliše me junci mnogobrojni * bašanski bikovi okružiše mene.

Ždrijela svoja razvaljuju na me * ko lav koji plijen kida i riče.

Kao voda razliih se * sve mi se kosti rasuše.

Srce mi posta poput voska * topi se u grudima mojim.

Grlo je moje kao crijep suho + i moj se jezik uz nepce slijepi * u prah smrtni bacio si mene.

Opkolio me čopor pasa * rulje me zločinačke okružile.

Probodoše mi ruke i noge + sve kosti svoje prebrojiti mogu * a oni me gledaju i zure na me.

Razdijeliše među se haljine moje * i za odjeću moju baciše kocku.

Ali ti, Gospodine, daleko mi ne budi * snago moja, pohiti mi u pomoć.

Dušu moju istrгни maču * iz šapa pasjih život moj.

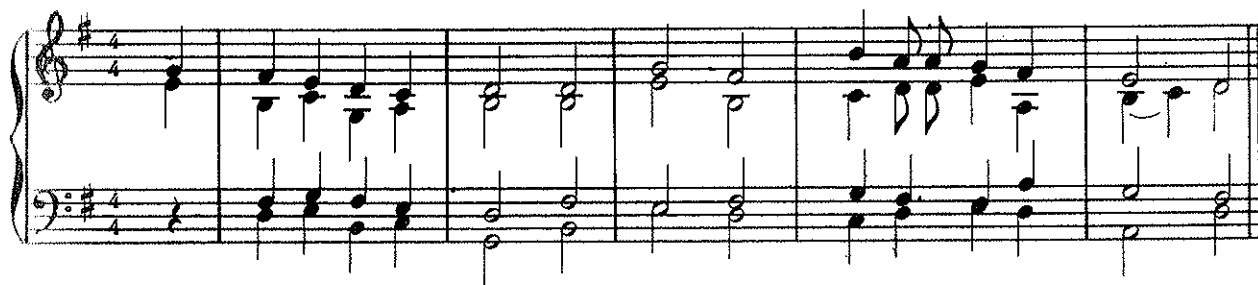
Spasi me iz ralja lavljih * i jadnu mi dušu od rogova bivoljih.

A sada, braći ću svojoj navješćivati ime tvoje * hvalit ću te usred zbora.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

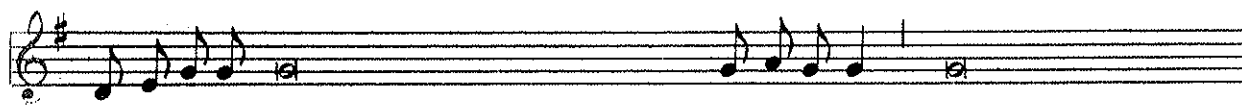
Kako bijaše na početku tako i sada i vazda * i u vijeke vjekova. Amen.

(Ponovi se antifona)

Na – mješ – ta – ju mi zam – ke o – ni koji mi ži – vot tra – že.

Ps 38 / 37 (8G)

Gospodine, u srdžbi svojoj nemoj me karati, * i nemoj me kazniti

u svojem u gnjevu.

Strijele se tvoje u me zabodoše * ruka me tvoja teško pritisnu.

Na tijelu mi ništa zdravo nema zbog gnjeva tvoga * od grijeha mojih mira mi nema kostima.

Zloće moje glavu su mi nadišle * kao preteško breme tište me.

Rane moje zaudaraju i gnjiju * zbog bezumnosti moje.

Pogurih se sav i zgrčih * povazdan lutam žalostan.

Moji bokovi puni su ognjice * na tijelu mi ništa zdravo nema.

Iscrpljen sam i satrven posve * stenjem od jecanja srca svojega.

Gospodine, sve su mi želje pred tobom * i vapaji moji nisu ti skriveni.

Srce mi udara silno, snaga me ostavlja * i svjetlost vida očinjega gasi se.

Prijatelji i drugovi od rana mojih uzmaoše * i moji najbliži stoje daleko.

Namještaju mi zamke * oni koji mi život vrebaju.

Koji mi žele nesreću, propašću mi prijete * i uvijek smišljaju prijevare.

A ja sam kao gluh i ništa ne čujem * i kao nijem usta ne otvaram.

Postadoh ko čovjek koji ne čuje * i koji u ustima nema odgovora.

Jer u tebe se, Gospodine, uzdam * ti ćeš me uslišati, Gospodine Bože moj!

Rekoh: Nek se ne raduju nada mnom + kad mi noga posrne * nek se ne uzdižu nada mnom!

Jer umalo ne propadoh * i moja je bol svagda preda mnom.

Bezakonje svoje ja priznajem * zabrinut sam zbog grijeha svojega.
A koji su bez razloga protiv mene, moćni su * i mnogi su koji me mrže bezraz-
ložno.

Za dobro zlom mi uzvraćaju * protive mi se što tražim dobro.
Gospodine, ne ostavljaj me * Bože moj, ne udaljuj se od mene.
Požuri se meni u pomoć * Gospodine, spase moj!
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
'Kako bijaše na početku tako i sada i vazda * i u vijeke vjekova. Amen.

(Ponovi se antifona)

R. Ustadoše na me svje — doci lažni.

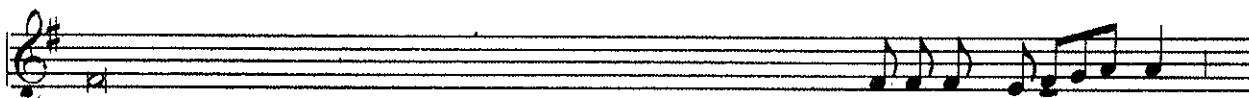

O. Slaga nepravda sebi.

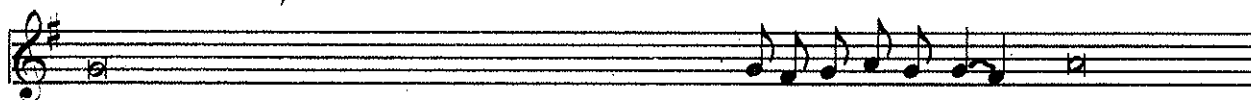
PRVO ČITANJE

Iz po—— slanice Hebre — — — jima

Braćo, Krist se pojavi kao Veliki svećenik budućih doba — — ra |

pa po većem i savršenijem šatoru nerukotvorenu, | koji nije

od ovoga stvore — — — nja — ||

I ne po krvi jaraca i junaca, | nego po svojoj uđe jednom zauvijek u Svetinju | i
nađe vječno otkupljenje. ||

Doista, ako već pošćropljena krv jaraca i bikova | i pepeo juničin posvećuje
onećišćene, — daje tjelesnu ćistoću, | koliko će više krv Krista | — koji po Duhu
vjećnom — samoga sebe besprićekorna prinese Bogu || — oćistiti savjest našu od
mrtvih djela, — na službu Bogu živomu! ||

A radi ovoga je Posrednik novoga Saveza: | da pozvani — po smrti za ot-
kupljenje prekršaja iz starog Saveza | — zadobiju obećanu vjećnu bašćinu. || Jer,
gdje je posrijedi savez — oporuka, | potrebno je dokazati | smrt oporućitelja. ||
Oporuka je, doista, valjana tek nakon smrti: | nikad ne vrijedi dok oporućitelj
živi. | Stoga ni onaj prvi Savez nije bez krvi ustanovljen. ||

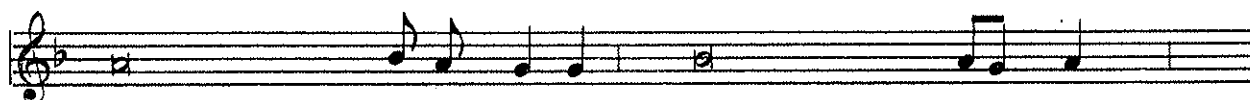
Pošto je svemu narodu priopćio svaku zapovijed zakonsku, | uze Mojsije
krv junaca i jaraca s vodom — i grimiznom vunom i izopom | te samu Knjigu i
sav narod pošćropi govoreći: || Ovo je krv Saveza koji vam odredi Bog; | a onda
krvlju slično pošćropi i Šator | i sve bogoslužno posuđe. || I gotovo se sve po Za-
konu ćisti krvlju, | i bez proljevanja krvi | nema oprošćenja. || Ako se, dakle,
slike onoga što je na nebu time ćiste, | potrebno je da se samo to nebesko ćisti |
žrtvama od tih uspješnijim. ||

Krist, doista, ne uđe u rukotvorenu Svetinju, | protulik one istinite, — nego
u samo nebo: | da se sada pojavi pred licem Božjim za nas. || Ne da mnogo puta
prinosi samog sebe | kao što veliki svećenik svake godine — ulazi u Svetinju s tu-
đom krvlju, | inaće bi bilo trebalo da trpi mnogo puta od postanka svijeta. || No
sada se pojavio, | jednom na svršetku vjekova, | da grijeh dokine žrtvom svojom. ||
I kao što je ljudima jednom umrijeti, | a potom na sud, | tako i Krist: jednom se
prinese da grijehe mnogih ponese, | a drugi put će se — bez obzira na grijeh | —
ukazati onima koji ga išćekuju sebi na spasenje. ||

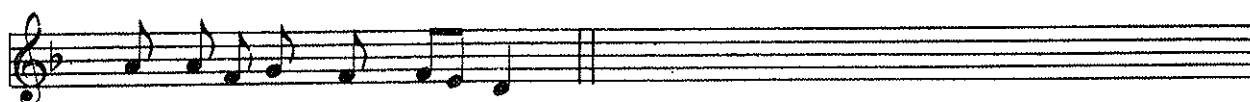
Otpjev

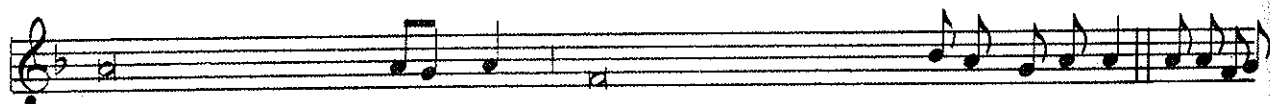
R. Ko jagnje na klanje odvedoše ga, i dok ga zlostavljahu,

nije otvorio usta svojih; predadoše ga na smrt, *

da oživi svoj narod.

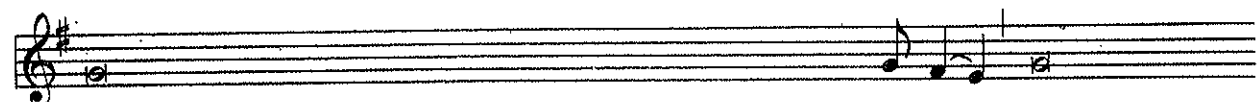

O. Sam se predao na smrt i među zlikovce je bio ubrojen. * Da oživi

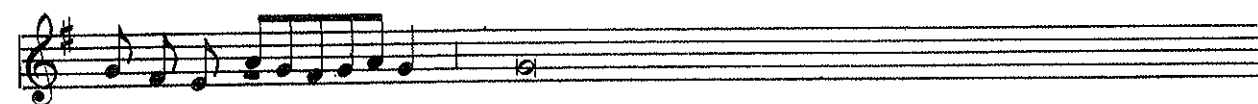
DRUGO ČITANJE

Iz Kateheza Svetoga Ivana Zlato — — — — ustog, bi — — — — skupa.

Želiš li čuti u čemu je snaga Kristove krvi? | Povratimo se

njezinoj sli— ci, | sjetimo se nekadašnjeg znaka —

i ispriповjedimo staro Pi — — — smo. ||

Mojsije naredi: | Zakoljite janje od godine | i njegovom krvlju namažite vrata. || Što to govoriš, Mojsije? | Da janjeća krv može osloboditi | razumnog čovjeka? || I te kako da može, | ali ne zato što je krv, | nego zato što je ta krv znak i slika Gospodnje krvi. || A ako sada neprijatelj vidi ne na do vratnicima krv negdašnjeg znaka, | nego da na ustima vjernika blista prava Kristova krv, | kojom se posvećuju do vratnici Kristova hrama,— još će brže uzmaknuti. ||

Želiš li uvidjeti i drugu snagu te krvi? | Želio bih da pogledaš odakle je najprije potekla | i iz kojeg je izvora provrela. || S križa je najprije potekla,— a srce Isusovo joj je izvor. | Kad je Isus umro i dok je još na križu visio, | približio se vojnik, kopljem mu je probio prsi,— pa odatle je potekla krv i voda. || Jedno je sim-

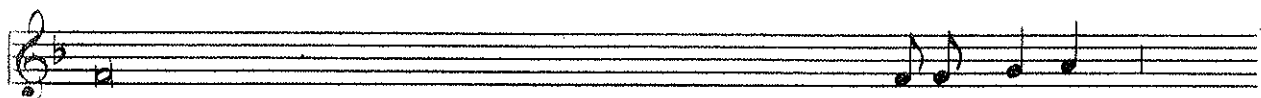
bol krštenja, | a drugo ostalih sakramenata. || Vojnik je probio prsi i tako otvorio zid svetoga hrama, | u kojem sam našao divno blago | i blistavo bogatstvo kojim se dičim. || Tako je bilo i s onim davnim jaganjcem. | Židovi su ubili janje, | a ja sam upoznao plod te žrtve. ||

Iz prsiju poteče krv i voda. | Ne bih htio, slušatelju, da tako olako | prijeđeš preko tajna ovog otajstva. || Još moram progovoriti mistično i otajstveno. | Rekao sam da je voda i krv | bila simbol krštenja i sakramenata. || Sveta Crkva je utemeljena | po kupelji preporođenja i obnove Duha Svetoga, | tj. po krštenju i sakramentima – koji su izišli iz prsiju Kristovih. || Tako je iz svoga boka Krist saziđao Crkvu | kao što je iz Adamova rebra | sazdana njegova žena Eva. ||

Upravo radi toga i Pavao | misleći na Kristov bok ovako svjedoči: | Mi smo od tijela njegova i od kostiju njegovih. || Kao što je Bog htio iz Adamova rebra stvoriti ženu, | tako nam je i Krist iz svoga boka dao vodu i krv, | po kojima se obnavlja Crkva. || I kao što je za Adamova sna Bog otvorio njegovo rebro, | tako nam je Krist odmah iza smrti | dao vodu i krv. ||

Pogledajte na koji je način | Krist povezao sa sobom Crkvu, svoju zaručnicu. | Pogledajte s kakvom nas hranom hrani. || Jedna je ista hrana | po kojoj se radamo | i hranimo. || Kao što žena po prirodnoj sklonosti | hrani svoje dijete svojim mlijekom i krvlju, | tako i Krist uvijek hrani svojom krvlju one – koje preporuča u sakramentu krštenja. ||

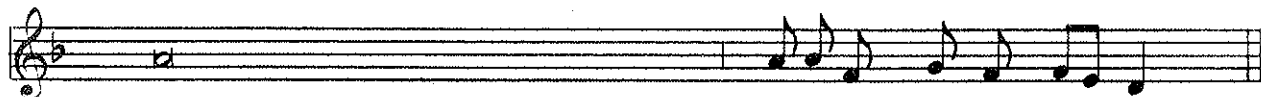
Otpjev

R. Niste otkupljeni ničim raspadljivim, srebrom ili zlatom,

nego dragocjenom krvlju Krista, nevinoga i neokaljanoga Jaganjca.

Po njemu svi u jednome Duhu – imamo pristup O – cu.

O. Krv Isusa Krista, Sina Božjega, čisti nas od svakog grijeha. Po njemu

JUTARNJA

1. Antifona

A.K.

Ni svo – ga ne poštedje Si – na ne – go ga za sve nas pre – da.

Ps 51 / 50 (7c)

Smi – luj mi se, Bože, po milosrđu svome, * po velikom

smilovanju izbriši moje bezakonje!

Operi me svega od moje krivice * od grijeha me mojega očisti!
Bezakonje svoje priznajem * grijeh je moj svagda preda mnom.
Tebi, samom tebi ja sam zgriješio * i učinio što je zlo pred tobom.
Pravedan da budeš prema svojim riječima * i bez prijekora kada te sudili budu.
Evo, grešan sam već rođen * u grijehu me začeo majka moja.
Evo, ti ljubiš srce iskreno * u dubini duše učiš me mudrosti.
Poškropi me izopom da se očistim * operi me, i bit ću bjelji od snijega!
Objavi mi radost i veselje * nek se obraduju kosti satrvene.
Odvрати lice od grijeha mojih * izbriši svu moju krivicu!
Čisto srce stvori mi, Bože * i duh postojan obnovi u meni!
Ne odbaci me od lica svojega * i svoga svetog duha ne uzmi od mene!
Vrati mi radost svoga spasenja * i učvrsti me duhom spremnim!
Učit ću bezakonike tvojim stazama * i grešnici tebi će se obraćati.
Oslobodi me od krvi prolivene + Bože, Bože spasitelju moj * nek mi jezik kliče
pravednosti tvojoj!

Otvori, Gospodine, usne moje * i usta će moja navješćivati huvalu tvoju.
 Žrtve ti se ne mile * kad bih dao paljenicu, ti je ne bi primio.
 Žrtva Bogu duh je raskajan * srce raskajano, ponizno, Bože, nećeš prezreti.
 U svojoj dobroti milostiv budi Sionu * i opet sagradi jeruzalemske zidine!
 Tada će ti biti mile žrtve pravedne + prinosi i paljenice * i tad će se prinositi
 teoci na žrtveniku tvojemu.
 Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
 Kako bijaše na početku tako i sada i vazda * i u vijeke vjekova. Amen.

(Ponovi se antifona)

2. Antifona

A.K.

I - sus Krist nas je lju - bi - o i krv - lju nas je svo - jom ot -

ku - pi - o od na - ših grije - ha.

Hvalospjev (Hab 3,2-4. 13a. 15-19) 1f

Gospo - dine, čuo sam za slavu tvoju, * Gospodine, tvoje mi

djelo ulijeva je - zu!

Ponovi ga u naše dane + otkrij ga u naše vrijeme * U gnjevu se svojem smilovanja
sjeti!

Bog stiže iz Temana * a Svetac s planine Parana!

Veličanstvo njegovo zastire nebesa * zemlja mu je puna slave.

Sjaj mu je ko svjetlost + zrake sijevaju iz njegovih ruku * ondje mu se krije sila.

Izađi da spasiš narod svoj * da spasiš svog pomazanika.

Gaziš po moru s konjima svojim * po pučini silnih voda!

Čuo sam! Sva se moja utroba trese * podrhtavaju mi usne na taj zvuk.

Trulež prodire u kosti moje * noge klecaju poda mnom.

Počinut ću kada dan tjeskobni * svane narodu što nas sad napada.

Jer smokvino drvo neće više cvasti * niti će na lozi biti ploda.

Maslina će rod uskratiti * polja neće donijeti hrane.

Ovaca će nestati iz tora * u oborima neće biti ni govoda.

Ali ja ću se radovati u Gospodinu * i kliktat ću u Bogu, svojem Spasitelju.

Gospodin, moj Bog, moja je snaga + on mi daje noge poput košutinih * i vodi me
na visine.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Kako bijaše na početku tako i sada i vazda * i u vijeke vjekova. Amen.

3. Antifona

A.K.

Kri — žu se tvo — me Gos — po — di — ne kla — nja — mo;
tvo — je us — krs — nu — će ve — li — ča — mo, sla — vi — mo. E — vo po

dr — vu do — đe ra — dost sve — mu svije — tu.

Ps 147 (4 E)

Slavi Gospodina, Jeruzaleme, * hvali Boga svoga Sio – ne!

On učvrsti zasune vrata tvojih * blagoslovi u tebi tvoje sinove.
On daje mir granicama tvojim * pšenicom te hrani najboljom.
Besjedu svoju šalje na zemlju * brzo trči riječ njegova.
Kao vunu snijeg razbacuje * prosipa mraz poput pepela.
On sipa grad kao zalogaje * voda mrzne od njegove studeni.
Riječ svoju pošalje i vode se tope * dunu vjetrom i vode otječu.
Riječ svoju on objavi Jakovu * odluke svoje i zakone Izraelu.
Ne učini tako nijednom narodu * nijednom naredbe svoje ne objavi.
Slava Ocu i Sinu * I Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku tako i sada i vazda * i u vijeke vjekova. Amen.

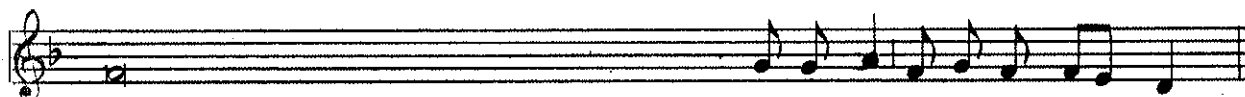
(Ponovi se antifona)

KRATKO ČITANJE

Iz 52,13-15

Gle, uspjet će Sluga moj, podignut će se, uzvisiti i proslaviti. Kao što se mnogi užasnuše vidjevši ga – tako mu je lice bilo neljudski iznakaženo te obličjem više nije naličio na čovjeka – tako će on mnoge zadiviti narode, i kraljevi će pred njim usta stisnuti videć ono o čemu im nitko nije govorio, shvaćajuć ono o čemu nikad čuli nisu.

Mjesto otpjeva:

Krist postade za nas poslušan sve do smrti, smrti na kri – žu.

Antifona za Blagoslovljen i Blagoslovljen str. 30 – 32.

MOLBENICA

Isus Krist je za nas trpio i bio pokopan da onda uskrsne. Njemu, svome Otkupitelju, iskrenom se pobožnošću poklonimo i usrdnom ga molbom zaprosimo:

Gospodine i Učitelju naš, za nas si postao poslušan sve do smrti; – nauči nas da slušamo Očevu volju.

Ti si naš život; na drvetu si umro, na drvetu si uništio pakao i smrt;
– daj da i mi s tobom umremo da bismo s tobom u slavi zajedno i uskrsnuli.

O Kralju naš, ti si postao na porugu ljudi i zgnječen si poput crva;

– daj da se i mi zaodjenemo tvojom spasonosnom poniznošću.

Spase naš, ti si svoj život predao za braću koju si ljubio;

– daj da se tom istom ljubavlju i mi uzajamno ljubimo.

Spasiteljju naš, ti si na križu raširio ruke i sve si ljude svih vremena k sebi privukao;

– u svome kraljevstvu okupi svu raspršenu djecu Božju.

Oče naš . . .

MOLITVA

Pogledaj, molimo, Gospodine, na ovu svoju obitelj za koju se Gospodin naš Isus Krist nije sustezao predati u ruke zločinaca i podnijeti muku križa.

Koji s tobom. . .

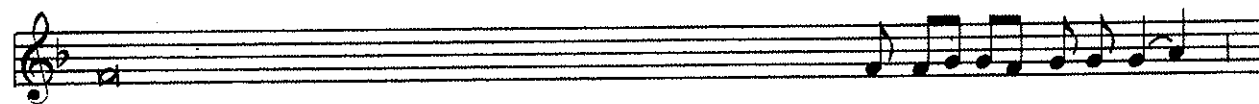

Idite - u mi - - ru. Bogu - hva - - la.

VELIKA SUBOTA

Otvori . . . (str. 3)

Pozivnik

Kristu Gospodinu koji je za nas trpio i bi - o pokopan,

do - đite po - - klonimo se. (Slijedi ps 95 / 94 str. 3)

H I M A N

O - tku - pi - te - lju ljudi svih, u su - za - ma ti pje - va - mo

() pro - sti, Spa - se, Gos - po - de, i sve nas bla - go po - mi - luj. A - men.

2.
Ti snagu đavla dušmanskog
Uništavaš po križu svom.
I zato križ ko vjere stijeg
Na čelo svoje stavljamo.

4.
Ti radi nas si sašao
U tamu groba ledenog,
Da sve nas, smrti predane,
Života darom obdariš.

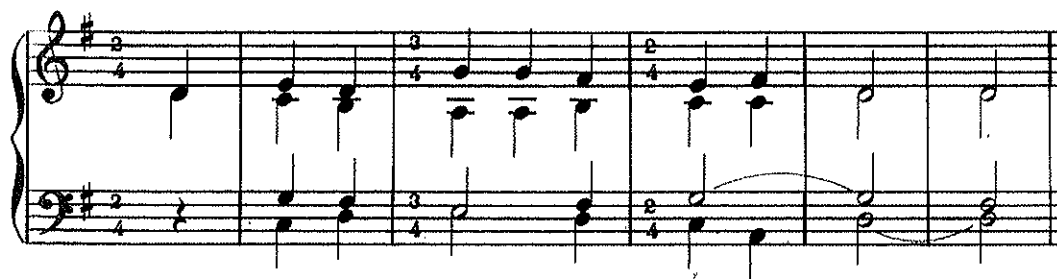
3.
Odgoni od nas sveudilj
Dušmana našeg nasrtaj,
Nek tvoja krv nas očuva
Od kobnih vrazjih ozljeda.

5.
Kad jednom svijetu bude kraj
Što ti ćeš ga dosuditi,
Po zaslugama vjerne ćeš
Za pravednost nagraditi.

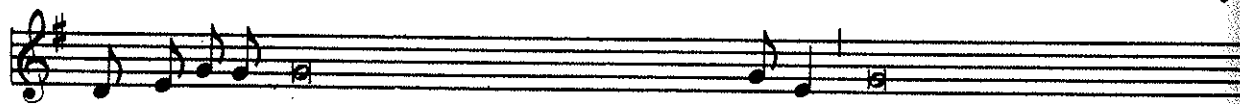
6.
Nek rane tvoje, Spase, naš,
Lijek budu duši ranjenoj,
Da s Ocem, s Duhom Presvetim
Svu vječnost tebe hvalimo. Amen.

1. Ant.

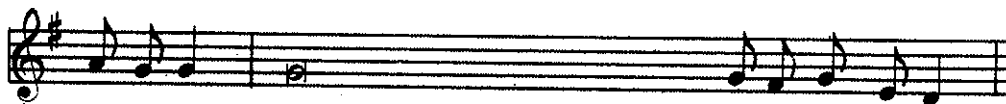
A.K.

Čim legnem od - mah u mi - ru us - nem.

Kad zazovem, usliši me Bože, pravdo moja, + ti što me u tjeskobi

izbavi: * smiluj mi se, usliši molitvu moju!

Sinovi čovječji, dokle će vam srca ostati tvrda * Zašto ispraznost ljubite, opsjenu slijedite?

Znajte: Gospodin čudesno uzvisuje prijatelja svoga * Gospodin će me uslišiti kad ga zazovem.

Dršćite i ne griješite * na svojim ležajima razmislite i zanijemite.

Prinesite žrtve pravedne * u Gospodina se uzdajte.

Mnogi govore: Tko će nam pokazati sreću? * Obasjaj nas, Gospodine, svjetlom svoga lica!

Više si u srce moje ulio radosti * nego kad obilno rode pšenica i vino.

Čim legnem, odmah u miru i usnem + jer mi samo ti, Gospodine * daješ miran počinak.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Kako bijaše na početku tako i sada i vazda * i u vijeke vjekova. Amen.

(Ponovi se antifona)

2. Ant.

A.K.

Tije - lo mo - je spo - koj - no po - či - va.

Ps 16 / 15 (7c)

Ču – vaj mene, Bože, * jer se tebi utječem.

Gospodinu rekoh: Ti si moj Gospodar * nema mi blaženstva bez tebe.

Svetima na zemlji, odličnim ljudima * sva naklonost moja.

Gomilaju patnje svoje * koji slijede bogove tuđe.

Ja ljevanica njihovih nalijevat neću * ime im spominjat neću usnama.

Gospodin mi je baština i čaša * Ti u ruci držiš moju sudbinu.

Na divnu zemlju padoše mi konopi * vrlo mi je mila moja baština.

Blagoslivljam Gospodina koji me svjetuje * te me i noću srce opominje.

Gospodin mi je svagda pred očima * jer mi je zdesna da ne posnem.

Stog mi se raduje srce i kliče duša * pa i tijelo mi spokojno počiva.

Jer mi nećeš ostavit dušu u Podzemlju * ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda.

Pokazat ćeš mi stazu života + puninu radosti lica svoga * sebi zdesna blaženstvo vječno.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Kako bijaše na početku tako i sada i vazda * i u vijeke vjekova. Amen.

(Ponovi se antifona)

3. Ant.

A.K.

Dizite se, dveri vje – čne, da u – ni – đe Kralj sla – ve.

Ps 24 / 23 (5a)

Gospodnja je zemlja i sve na njoj, * svijet i svi koji na njemu žive.

On ga na morima utemelji * i na rijekama učvrsti.

Tko će uzići na Goru Gospodnju * tko će stajati na svetom mjestu njegovu?

Onaj u koga su ruke nedužne i srce čisto + duša mu se ne predaje ispraznosti *
i ne kune se varavo.

On blagoslov prima od Gospodina * i nagradu od Boga, Spasitelja svoga.

Takav je naraštaj onih koji traže njega * koji traže lice Boga Jakovljeva.

Podignite, vrata, nadvratnike svoje + dižite se, dveri vječne * da uniđe Kralj
slave!

Tko je taj Kralj slave + Gospodin silan i junačan * Gospodin silan u boju!

Podignite, vrata, nadvratnike svoje + dižite se, dveri vječne * da uniđe Kralj
slave!

Tko je taj Kralj slave * Gospodin nad Vojskama on je Kralj slave.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Kako bijaše na početku tako i sada i vazda * i u vijeke vjekova. Amen.

(Ponovi se antifona)

R. Moju pamicu brani i otkupi me. O. Poživi me po svom obećanju!

PRVO ČITANJE

Iz poslanice Hebrejima

4,1-14

Braćo, bojmo se | da se, dok ostaje obećanje o ulasku u njegov Počinak |
za koga od nas ne bi utvrdilo kako je zakasnio. || Jer nama je naviještena blago-
vijest kao i njima, | ali njima Riječ poruke nije uskoristila, | jer se vjerom nisu
pridružili onima koji su poslušali. ||

U Počinak, doista, ulazimo mi koji povjerasmo, | prema onom što je rekao: — Tako se zakleh u svom gnjevu: | Nikad neće ući u moj počinak,— premda su djela od postanka svijeta dovršena. || Rekao je, doista, negdje o sedmom danu ovako: | I počinu Bog sedmoga dana od svih djela svojih. | A ovdje opet: — Nikad neće ući u moj počinak. ||

Preostaje, dakle, da neki imaju u nj ući, | a oni koji su prvi primili blagovijest | ne uđoše zbog nepokornosti. || Zato Bog ponovno određuje jedan dan, Danas, | u Davidu nakon toliko vremena govoreći, kako je već rečeno: | Danas ako glas mu čujete, ne budite srca tvrda. ||

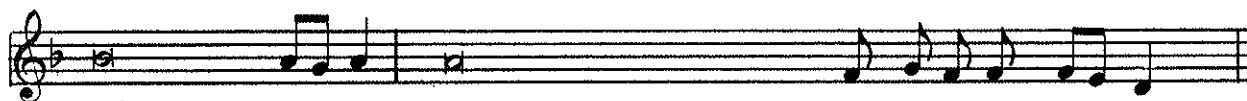
Zbilja, da je Jošua njih u Počinak uveo, | ne bi Bog nakon toga govorio | o drugome danu. || Dakle: preostaje neki subotni počinak narodu Božjemu! | Zaista, tko uđe u njegov počinak, | počinio je od djela svojih kao ono i Bog od svojih. || Pohitimo, dakle, | ući u taj Počinak | da nitko ne padne po uzoru na takvu nepokornost. ||

Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna;— oštija je od svakoga dvosjekla mača; | prodire dotle da dijeli dušu i duh, | zglobove i moždinu te prosuđuje nakane i misli srca. || Nema stvorenja njoj skrivena. | Sve je, naprotiv, golo i razgoljeno očima Onoga | komu nam je dati račun. ||

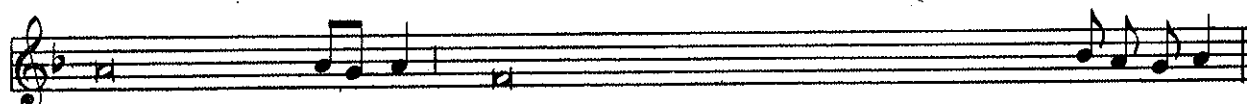
Otpjev

Kad su Gospodina pokopali, grob zapečate i dokotrljaju kamen

na grobna vra — ta * i postave vojnike da čuvaju stra — žu.

Glavari svećenički dođoše Pilatu i zatraže da grob osigura.
I postave. . .

DRUGO ČITANJE

Iz Drevne homili — — — je na Veliku i sve — tu su — — botu.

Što je ovo danas? | Velika tišina na zemlji, — velika šutnja i samoća, | velika smirenost, jer Kralj spava. || Zemlja se prestrašila i zašutjela, | jer je Bog u tijelu usnuo — i probudio pomrle od početka svijeta. | Bog je umro u tijelu i oživio podzemlje. ||

Očito je najprije potražio praroditelja Adama | kao izgubljenu ovcu. | Svakako je htio posjetiti one koji su živjeli u tami — i smrtnoj sjeni. || Sigurno je Bog i njegov Sin htio osloboditi zarobljenog Adama | i s njim zarobljenu Evu. |

Gospodin je ušao k njima držeći pobjedni stjeg križa. || Čim ga je ugledao praotac Adam, | silno iznenađen udario se u prsi i uskliknuo svima: | „Gospodin moj bio sa svima.” || Krist je Adamu odgovorio: | „I s duhom tvojim!” | Uhvatio ga je za ruku, podigao i rekao: — „Probudi se ti što spavaš! || Ustani od mrtvih, jer te Krist rasvjetljuje! | Ja sam Bog tvoj, | a radi tebe sam postao tvoj sin. || Radi tebe i radi ovih koji su tvoji potomci | sada govorim i zapovijedam svima što su okovani: | Iziđite! || A onima što su u tami: | Nek vas Svjetlo obasja! | A usnulima: Ustanite! ||

A tebi zapovijedam: | Probudi se ti što spavaš, | jer te nisam za to stvorio da ležiš vezan u podzemlju. || Ustani od mrtvih. | Ja sam život mrtvima. | Ustani, dje-lo ruku mojih! || Ustani, sliko i priliko moja. Stvoren si sličan meni. | Ustani, iziđimo odavde! | Ti si u meni a ja u tebi kao da smo jedna ista osoba. ||

Radi tebe sam ja, Bog tvoj, postao sin tvoj. | Radi tebe sam ja, Gospodin, uzeo oblik sluge. | Radi tebe sam ja koji prebivam nad nebom — došao na zemlju i čak pod zemlju. || Radi tebe, čovjeka, postao sam kao bespomoćan čovjek ubrojen među mrtvace. | Radi tebe koji si iz vrta istjeran | ja sam u vrtu predan Židovima i u vrtu razapet. ||

Pogledaj kako mi je lice bilo radi tebe popljuvano | zato da ti povratim onaj prvotni dar života. | Pogledaj kao su mi obrazi bili zaušnicama bijeni. — To sam podnio da tvoje nagrđeno lice obnovim prema mojoj slici. ||

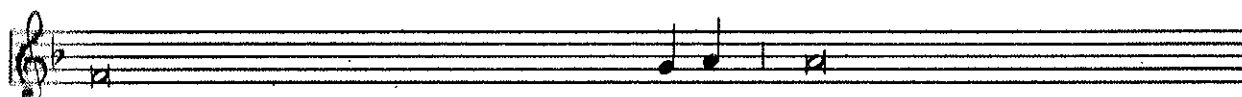
Pogledaj kako su mi leđa izbičevana. | To sam podnio da zbacim teret tvojih grijeha | što pritište tvoja leđa. || Pogledaj kako su mi ruke čavlima bile pričvršćene za drvo križa. | To sam podnio za tebe koji si pružio svoju ruku | prema zabranjenom drvetu. ||

Usnuo sam na križu i koplje je probolo bok moj | radi tebe koji si u vrtu zampao — da od tvoga boka bude sazdana Eva. | Moj je bok izliječio tvoj bok. || To što sam na križu usnuo | tebe će izvesti iz podzemnog sna. | Moje je koplje zaustavilo oružje upereno protiv tebe. ||

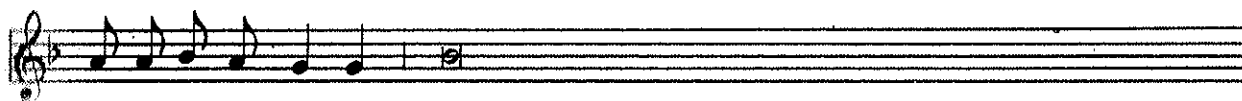
Ustani, idimo odavde! | Neprijatelj te je istjerao iz raja zemaljskog. | Ja te neću višepovratiti u taj raj,— nego ću te smjestiti na nebesko prijestolje. || Udaljio te je od drva koje je slikovito predstavljalo život, | a evo sada ja, koji sam Život, | združujem se s tobom. || Postavio sam kerubine da te poput slugu čuvaju, | a evo sada će ti se kerubini klanjati | slično kao Bogu. ||

Pripravno je kerubinsko prijestolje, nosači spremni čekaju, | odaje su uređene, jela pripremljena,— urešeni su vječni šatori i prebivališta, | otvorene su riznice dobara,— a nebesko te kraljevstvo čeka još prije postanka svijeta.” ||

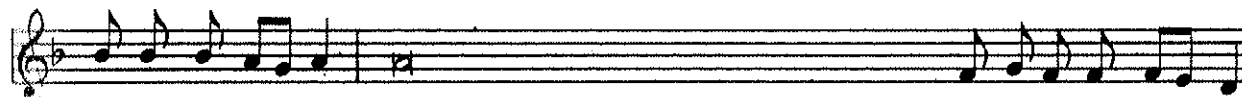
Otpjev

R. Otiđe naš pastir, izvor žive vode, i o njegovu prijelazu

pomra—či se sunce; zatočen je onaj koji je držao zatočena

prvog čovje — ka. * *Danas naš Spasitelj razvali vrata i zasune smrti.*

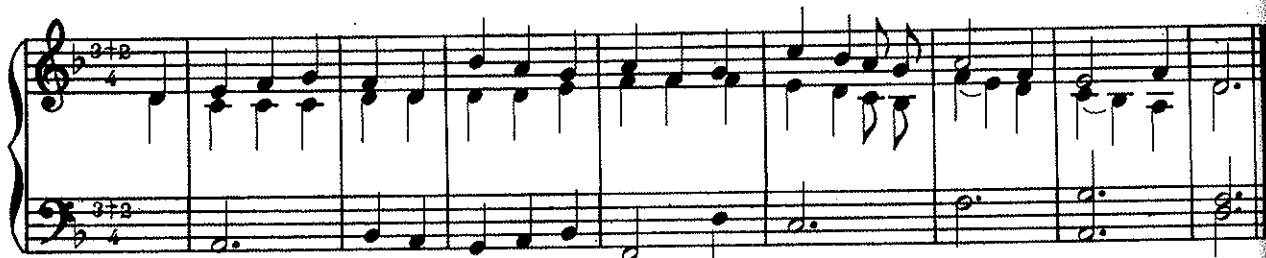
O. Razrušio je i zatvor Podze — mlja i uništio je moć đavla.

Danas naš Spasitelj. . .

JUTARNJA

1. Ant.

A.K.

O – pla – kuju Njega kao Jedinca jer nevin je Gospodin u – bi – jen.

Ps 64 / 63 (4 A)

Poslu – šaj, Bože, moje žalbe glas; * strah me dušmanina,

život mi čuvaj!

Štiti me od vijeća opakih * sakrij od bjesnila zlotvora.

Koji bruse jezike ko mačeve * otrovne riječi izbacuju kao strijele.

Da iz potaje ustrijele nedužna * da ga ustrijele iznenada ne boječ se ničega.

Spremni su na djelo pakosno + snuju kako će kradom zamke staviti * i govore:

Tko će nas vidjeti?

Snuju zlodjela, smišljene osnove kriju * duboka je pamet i srce čovječje.

No Bog ih ranjava strijelom * odjednom ih rane prekriju.

Vlastiti jezik propast im donosi * kimaju glavom svi što ih vide.

Svi se boje, Božje djelo slave * i misle o onom što on učini.

Pravednik se raduje u Gospodinu + njemu se utječe * i kliču svi srca čestita.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

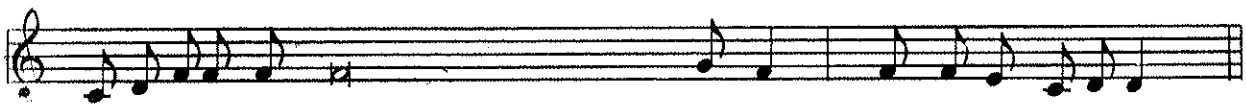
Kako bijaše na početku tako i sada i vazda * i u vijeke vjekova. Amen.

Antifona: Oplakuju . . .

Od vra – ta paklenih iz – ba – vi, Gos – podine, du – šu mo – ju.

Hvalospjev (Iz 38,10-14.17-20) 2 D

Govorio sam: U polovici dana svojih * ja moram otići.

Na vratima Podzemlja mjesto mi je dano * za ostatak mojih ljeta.
 Govorio sam: Vidjet više neću Gospodina * na zemlji živih.
 Vidjet više neću nikoga * od stanovnika ovog svijeta.
 Stan je moj razvrgnut, bačen daleko * kao šator pastirski.
 Poput tkalca moj si život namotao * da bi me otkinuo od osnove.
 Od jutra do noći skončat ćeš me * vičem sve do jutra.
 Kao što lav mrska kosti moje * od jutra do noći skončat ćeš me.
 Poput laste ja pijučem * zapomažem kao golubica.
 Uzgor mi se okreću oči * zauzmi se, jamči za me.
 Ti si spasio dušu moju od jame uništenja * za leđa si bacio sve moje grijehе.
 Jer Podzemlje ne slavi tebe * ne hvati te Smrt.
 Oni koji padnu u rupu * u tvoju se vjernost više ne uzdaju.
 Živi, živi jedino on te slavi kao ja danas * otac naučava sinove tvoju vjernost.
 U pomoć mi, Gospodine, priteci * i mi ćemo pjevati uz harfe.
 Sve dane svojega života * pred Hramom Gospodnjim.
 Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetom.
 Kako bijaše na početku tako i sada i vazda * i u vijeke vjekova. Amen.

Antifona: Od vrata paklenih . . .

3. Ant.

A.K.

Bijah mr - tav i e - vo sada ži - vim, živim za vije - ke;

ja imam ključeve smr - ti i Podze - - - mlja.

Ps 150 (6 ♯)

Hvali - te Boga u Svetištu njegovu, *slavite ga u veličanstvu

svoda ne - beskoga!

Hvalite ga zbog silnih djela njegovih * slavite ga zbog beskrajne veličine njegove.

Hvalite ga zvucima roga * slavite ga harfom i citrom.

Hvalite ga igrom i bubnjem * slavite ga glazbalima zvonkim i frulom.

Hvalite ga cimbalima zvučnim * slavite ga cimbalima gromkim.

Sve što god diše * Gospodina neka slavi.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

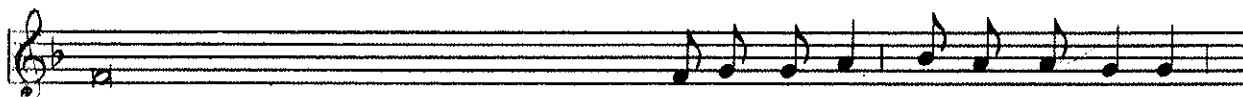
Kako bijaše na početku tako i sada i vazda * i u vijeke vjekova. Amen.

Antifona: Bijah mrtav . . .

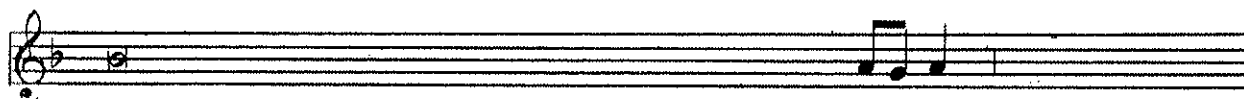
KRATKO ČITANJE

Ovako govori Gospodin: Kad u nevolji budu, iskat će me. Hajde, vratimo se Gospodinu. On je razderao, on će nas iscijeliti; on je udario, on će nam poviti rane; poslije dva dana oživit će nas, trećeg će nas dana podignuti, i mi ćemo živjeti pred njim.

Mjesto otpjeva:

Krist postade za nas poslušan sve do smrti, smrti na križu.

Zato Bog njega preuzvisi i darova mu I – me,

Ime nad svakim ime – nom.

MOLBENICA

Antifona za Blagoslovljen i Blagoslovljen str. 30 – 32.

Isus Krist je za nas trpio i bio pokopan da onda uskrsne. Njemu, svome Otkupitelju, iskrenom se pobožnošću poklonimo i usrdnom ga molbom zaprosimo:

Kriste Spasitelju, htio si da tvoja žalosna Majka bude uz tvoj križ i na tvome ukopu;

– daj da tako i mi u svojim mučnim trenucima budemo dionici tvoje muke.

Kriste Gospodine, ti si poput zrna u zemlju bačena, nama rodio plodom božanskoga života;

– daj da umrijevši grijehu, živimo Bogu.

Pastiru naš, svojim si ukopom svima ostao skriven;

– nauči nas da zajedno s tobom volimo život u Ocu skriven.

Ti si kao novi Adam sišao u carstvo mrtvih da odanle oslobodiš sve pravedne iz tamnice smrti, zaslužnjene od postanka svijeta;

– daj da svi koji leže u grobu grijeha i opaćine čuju tvoj glas i ožive.

Kriste, Sine Boga živoga, htio si da po krštenju zajedno s tobom budemo suukopani;

– učini da suobličeni tvome uskrsnuću, živimo novim životom.

Oče naš . . .

MOLITVA

Svemogući vječni Bože, tvoj je Jedinac sišao u Podzemlje i odatle je slavan uzišao. Daj da tvoji vjernici koji su s njime u krštenju suukopani, s njime i uskrsnu te postignu vječni život. Koji s tobom . . .

Antifona za Blagoslovljen

Veliki petak

A.K.

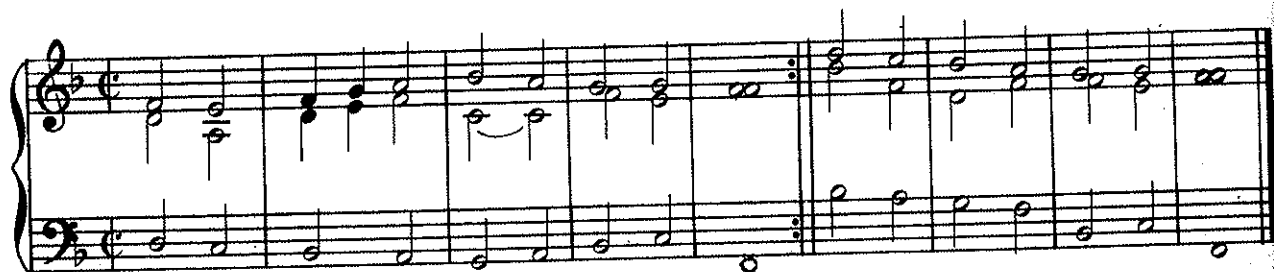
Po nad gla- ve staviše mu napisanu kri - vi-cu: Isus Nazare-ća-

nin, Kralj I-zra-el-ski.

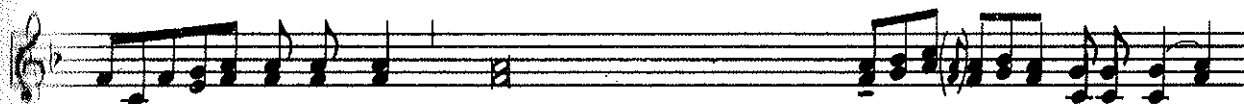
Velika subota

A.K.

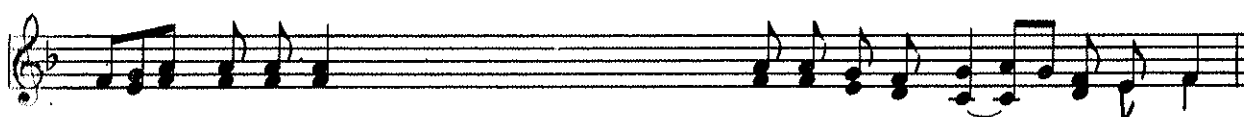

Sad je proslavljen Sin čov - je - čji!
I Bog je proslav - ljen u nje - mu. On će ga pros - la - vi - ti.

Blagoslovljen (makarski napjev)

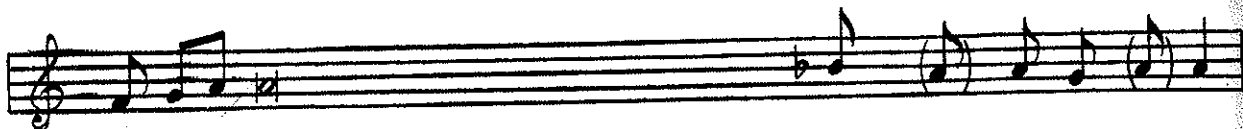
1. Bla . . goslovljen — Gospodin Bog I — zrae— lov
2. Po . . di — že nam sna — gu spasenja
3. Ka — o što obeća — na usta svetih pro —
roka svojih odvijeka —
spasiti nas od neprija— te — lja naših
4. I . . skazati dobrotu — o — cima našim,
5. Za . . kletve kojom
se zakle — Abrahamu o — — cu našem:
6. Te mu izbavljeni — iz ruke ne — prija — telja
7. U svetosti i prave dno—sti pred njim
8. A ti dijete Prorok ćeš se Sveviš — nje — ga — zvati
9. Da pružiš spoznaju spasenja na— rodu njegovu,
10. Da rom premilosrdnog srca — Bo — ga našega
11. Da obasja one — što sjede u tmmini i sje — ni smrtnoj,
12. Sla — va Ocu i Sinu — i Du — hu Svetomu;

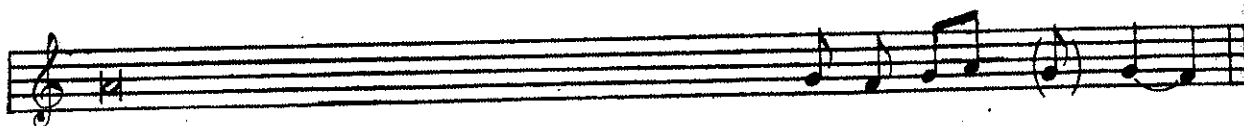
1. što pohodi i ot—ku—pi na rod svoj;
2. u domu Davida — sluge svo . . je — ga,
3. i od ruke sviju — koji nas mr ze;
4. i sjetiti se saveza — svetoga svo . . je — ga;
5. da će nam da ti
6. služimo bez stra . . ha
7. u sve dane svo . . je.
8. jer ćeš ići pred Gospodinom — da mu pripra viš pu . . to — ve,
9. po otpuštenju — grije — ha nji . . hovih,
10. pokojem će nas pohoditi — Mlado Sun — ce s vi — si ne,
11. da upravi noge naše — na put mi ra.
12. Ka — ko bijaše na početku —
tako i sada i vazda — i u vijeke vje — kova A men.

Ili:

(1 f)

1. Bla – goslovljen Gospodin,	Bog Iz – ra – e – lov
2. Po – diže nam	sna – gu spa – senja
3. Ka – o što obeća na usta svetih proroka svojih
odvijeka + spasiti nas od neprija –	te – lja na – ših
4. Is – kazati dobrotu	o – cima na – šim
5. Za – kletve kojom se zakle Abrahamu,	o – cu na – šemu
6. Te mu, izbavljeni iz ruke	ne – pri – ja – telja,
7. U sve – tosti i prave –	dnos – ti pred njim
8. A ti, dijete, prorok ćeš se Sveviš –	nje – ga zva – ti
9. Da pru – ziš spoznaju spasenja	na – ro – du nje – govu
10. Da – rom premilosrdnog srca	Bo – ga na – šega
11. Da o – basja one što sjede u tmini i	sje – ni smrt – tnoj,
12. Sla – va Ocu i Sinu i	Du – hu Sve – tomu

1. što pohodi i ot –	ku – pi na – rod svoj.
2. u domu Davida,	slu – ge svo – je – ga.
3. i od ruke sviju ko –	ji nas mr – ze.
4. i sjetiti se saveza sve –	to – ga svo – je – ga.
5. da	će nam da – ti.
6. služi –	mo bez stra – ha
7. u sve	da – ne svo – je
8. jer ćeš ići pred Gospodinom – da mu pri –	pra – viš pu – tove.
9. po otpuštenju	grije – ha nji – hovih.
10. po kojem će nas pohoditi Mlado Sun –	ce s vi – si – ne.
11. da upravi noge naše	na put mi – ra.
12. kako bijaše na početku tako i sada i vazda –	
i u vijeke vje – ko – va. A – men.	